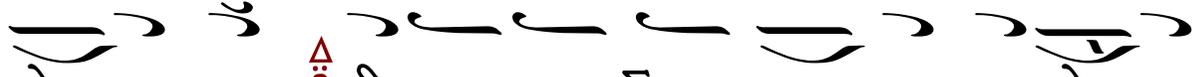

Τῆ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος 4̣ Πα̣

^χ_π^π₉ **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ**
 και ευ λο γη σον **Δ** την κλη ρο νο μι αν σου
^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι **Δ** κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ
 λα ατ των **Δ** δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα ^π₉ **Δ**όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

το ζυλον του σταυρου σου Σωτηριμων
του κοσμου α νε δειειχθη σωτηριον εν
αυτω γαρ βουλησει προσηλωθεις της κα
ταρας ερρυυ σωτους γηγενεις η
παντων ζωη Κυρι εδοξασοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρῶσα Χριστέ ἡ μήτηρ σου,
έκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν·
Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς
κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσία βουλή, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτῆρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλόανθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτῳ, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μετὰ τὴν γ΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον*

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται, ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

^κ
_χ _ρ **Τ**α θαυματα των α γιων σου Μαρτυ
“ **υ**ρων τειχος α κα τα μαχη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ^κ _ρ ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ^κ _ρ της βα

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ᾠδὴ α' .

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμός

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ἄδοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, Σταυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἢ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε θεοχαρίτῳτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας τοῦ θανάτου τὴν ρύμην, τέξασα τὸν ζωῆς, καὶ θανάτου δεσπύζοντα Πανάμωμε, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στῆσαι, καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτῳται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτεῖαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξῳ Πάναγνε· διὸ τὰ ὄμβροήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἰκετεύῳ σε Μητροπάρθενε.

Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὦδὴ α'

Ἦχος β'

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῶ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰεριχώ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἑπτὰ, ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἑπταφώτῳ νῦν, πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου καὶ διαλέλυται.

Δόξα...

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατὴρ συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

Ὡδή γ'
Ἦχος πλ.α'.
Ὁ Εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦσαι, καὶ παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστής πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται, θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας, φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα, λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς, γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοί, χοροί σε Πανύμνητε,
ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας
Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν
ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν
πηγάσαντα.

Ὡδὴ γ'

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ.α'.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶ βέλει τῆς ἁμαρτίας, τραυματισθέντα με, τῶ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὄλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἄγνη, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῶ τόκῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὶ μάτην τὴν ταπεινήν, καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστασία διαμένουσιν, ἄπρακτοι, αἰσχύνης πληρούμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωοποιῶν με, πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράναςα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σου γαλήνη πραΰνουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρῆλθον τὰ σκιωδῶς, τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἰλασμὸν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ἄλλος Κανὼν , Ὡδὴ γ', τῶν Ἁγίων

Ἦχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄστερες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὤφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες, Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνετε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸ βήματος στερρῶς ἐστῶτες Ἄγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε, τὴν ἐπίκηρον δόξαν στρατευθέντες Χριστῶ.

Δόξα...

Ἄξιως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἄγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς.

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν, οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος β'
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆς Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐκουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι

Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῷ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ
Τῆ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχοι

Ὅσμη! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη, νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέα κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Θνήσκει κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλέα,
Ὡς ἂν τρυγήσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

Ὅσμην ἴων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμωτέρα εἰς ἦχο β'

Ἦχος Β' Πα

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι ι τω σ των Σε

ρα φειμ την α δι α φθο ρω σ Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ον τω σ Θε ο το κον

σε ε με γα λυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ιδου γαρ

α πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πα ασαι

αι γε νε αι

^Μ ^Π ^π **Γ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε

ρα φειμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν ^π

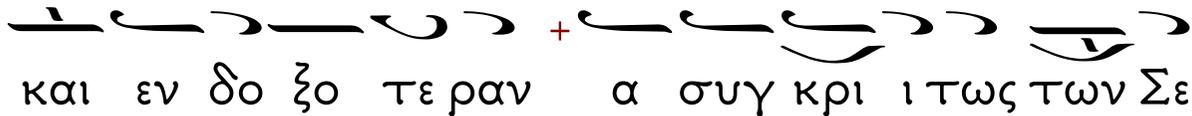
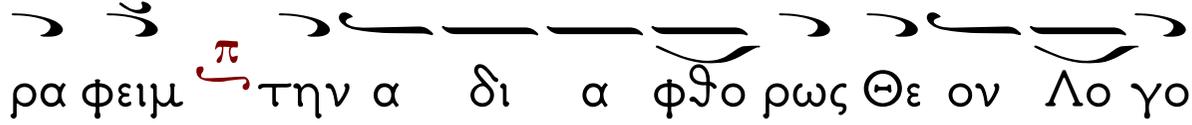
^χ ^π **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος ^Δ και α γι ον το ο νο

μα αυ του ^Δ και το ε λε ος αυ του ^χ ^Δ εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον ^π

Π

 Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

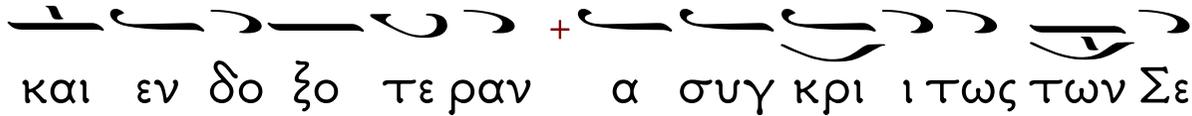
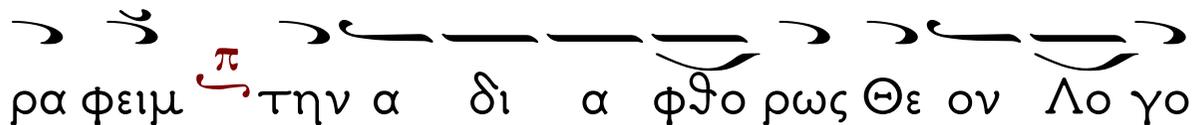
χ
π

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

 φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Π

 Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν π

π χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

π και υ ψω σε τα πει νου ους π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου τουν τας ε

ζα πε στει λε κεν ους π Π

π Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ π

και εν δο ξο τε ραν + α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φειμ π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν π

Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
ω ω νος

Η
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται
ἡ θ' ᾠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμός

Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν
ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα,
ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
σωματώσασα, εὐλογημένη πάνταγενε, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πα

Ἦ τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε
ον ε ζα α να τει λαν τα σω μα τι κως η
μιν ε πι δη μη σαν τα εκ λα γο ο νων παρ
θε νι κων α φρα στως σω ω μα τω σα σα
ευ λο γη με νη πα να γενε σε ε Θε ο το
κε με γα λυ νο μεν

Ἦχος Πα

^χ_π Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θωσ ^Δ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^π την α ει μα
 κα ριστον και πα να μω μη τον ^π και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ^π την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο κο τε ραν α συγ
 κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ ^π την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο με ^χ ε εν ^π

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρρησία, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὔθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτῖνον καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῶ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδράν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰώνων.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπικα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα

Ἦχος π̣η̣ Πα ϩ

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρίπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

^κ
^χ
^ϩ **Κ**υ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε
του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ
ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους
σου ^χ
^ϩ νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε
χον τες βο η θει αν αι του μεν ^χ
^ϩ την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι
λε ευ σιν η μων ^{γ'}
^ϩ ως Κων σταν τι νω το τρο παι

ον ^{ν'} ^η δι απλη η θος ε λε ε ους φι λαν
θρωω πε ^χ ^η

Στίχ. α΄. **Ε**νεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἠνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^χ ^η **Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{ν'} ^η και το γε νος δι ε
ε σω σε των αν θρω πων ^χ ^η και εκ φθο ρας τον

κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
δει στον η νοι ξε^χ ⁹ον προ σκυ νουν τες δο ζα ζο
με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας^χ ⁹

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οὶ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ ⁹ **Ο**ι Α θλο φο ροι σου Κυ ρι ε τας
τα ζεις των Α γ γε λων μι μη σα με νοι ως α

σωματοίταις βασαανοίς ενεκαρτε
ρησαν^χ μο νο λο γιστον ελ πι δα ε χο
οντες των επηγγελλμενων αγαθων την α
πολαυσιν^χ ταις αυτων πρεσβειαις Χριστε ο
Θεος ημων την ειρηνην δωρησαιτωκο
σμων σου και ταις ψυχαις ημων το μεγα
λεος^χ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνάς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὦ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου ὕϊέ μου τὸ ἔλεος!

^χ**Ὡ**ς αμνον σε Λο ο γε η Αμναας και Παρ

Θε νος ^χ₉ προς σφα γην χω ρουν τα κα θο ρω ω σα
ε βο α ^χ₉ ω ξε νου τολ μη μα α τος πως α α
α νο μοι σφατ του σι ^χ₉ τον τους αν θρω ω
πους ζω ουν τα ^χ₉ με γα σου Υι ε ε μου το ε
λε ο ο ο ος ^χ₉

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4̣ Πα̇

^Γ ^Π
^χ ^π ⁹ **Γ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ ^Δ
και ευ λο γησον ^Δ την κληρο νο μι αν σου
^π ⁹ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ ^Δ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος ^π ⁹ και το σον φυ
λα ατ των ^Δ ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα ^π ⁹

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος π̣δ̣ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

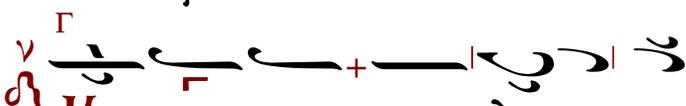
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

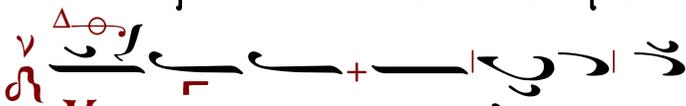
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

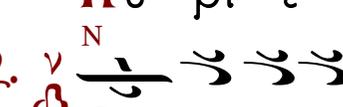
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

ἄ μη ην

Σπχ. α' ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

ἄ ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

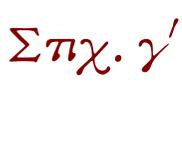
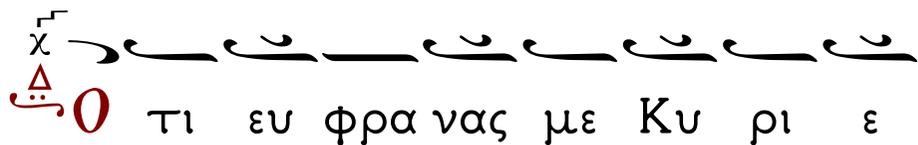
Σπχ. β' ἄ του α ναγ γε λειν τω πρω ι

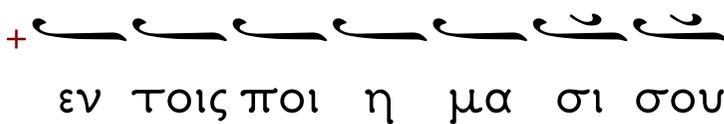
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

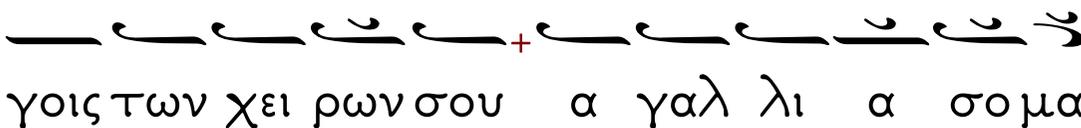
σου κα τα νυκτα

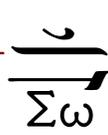
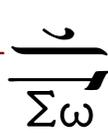
ἄ ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ'   0 τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

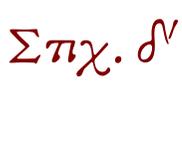
 εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

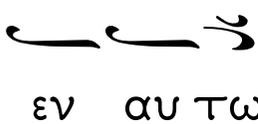

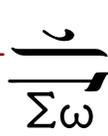
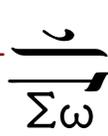
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ'   0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

 ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

 εν αυ τω

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Γαῖαι πρεσβεῖαι τῆς Θεο
το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Σπχ. α' Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. β' ^χ ^Γ ^Δ
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ ^Γ
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ της θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θησαν σφοδρα ^Δτω οι κω σου πρεπει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ

^ΔΠρε σβει αις των α γι ων σου ^Δσω σον η ^B

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δδο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

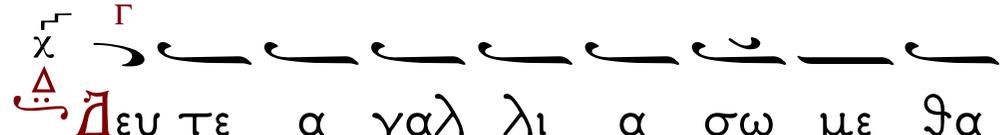
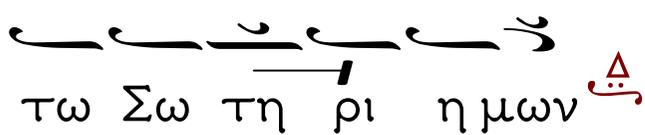
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

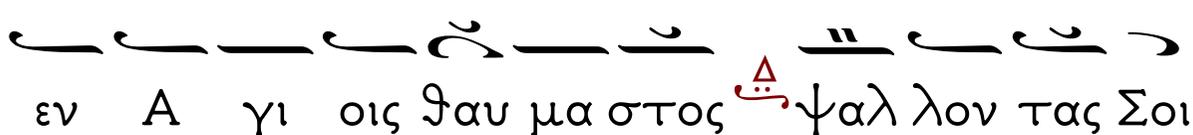
^ΔΟ ^Mμο νο γε νης Υι ος και Λο γος

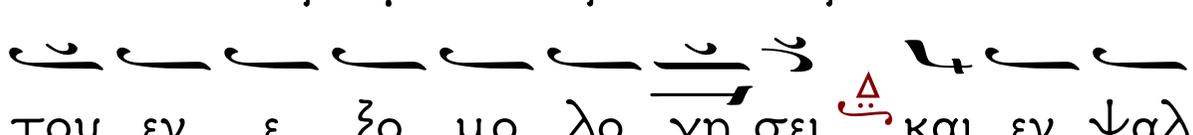
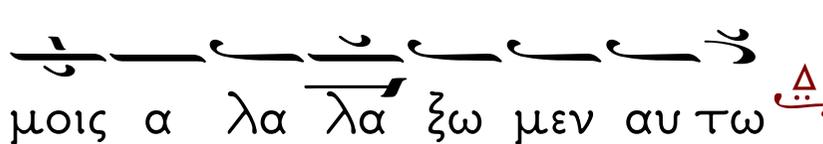
του Θε ου ^Δα θανατος υ πα α α αρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^Γ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

^Γ **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' ^Γ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^Γ **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οισ θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Ω**σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σοι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4̣ Πα̇

Γ̣ Π
χ̣ π̣ ρ̣
Γ̣
ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ̣
+ και ευ λο γησον Δ̣ την κληρο νο μι αν σου
π̣ ρ̣
νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ̣ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος π̣ ρ̣ και το σον φυ
λα ατ των Δ̣ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα π̣ ρ̣

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος α΄

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^πχ ^M Δ
^Δ Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυρω εκουσι
 ως ^Δ τη ε πω νυ υ μω σου και νη πο λι τει
 α ^Δ τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ^Δ ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου ^Δ
 τους πι στους Βασι λεις η μων ^Δ νι κας χο ρη
 γων αυ τοις ^Δ κα τα των πο λε μι ων ⁶ την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
 ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο ^χ
 ο ον ^Δ

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΪΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **7:12-24**

Ἄδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἠγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἕκαστον ὡς

κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατεῖτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστία κέκληταί τις; μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἧ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ. Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῶ.

Ἀλληλουῖα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἦχος Γ'τος

ει ει ει ει εις Α α α α

γι ι ι ος ει ει ει ει εις

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

Χριστος εις δο ο ζαν Θε ου Πα τρος

Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

^πχ ^π **Χ**ρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χ **τ**ο
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^π **σ**η μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χ **τ**ο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου σου ^χ **ι** να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^π **κ**αι κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον ^Δ **α** τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̣

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Στίχος.

Ε πι στευ σα δι ο ε λα α

λη σα ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π ₉ Αλ λη λου ^π ₉ ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π ₉

Στίχος. ^Π ^π ₉ Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ ₉ πε ρι πα αν των ^π ₉ ων αν τα πε δω κε

μει ^π ₉

^Π ^π ₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π ₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π ₉ Αλ λη λου ^π ₉ ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π ₉

Στίχος. ^Π ^π ₉ Φας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

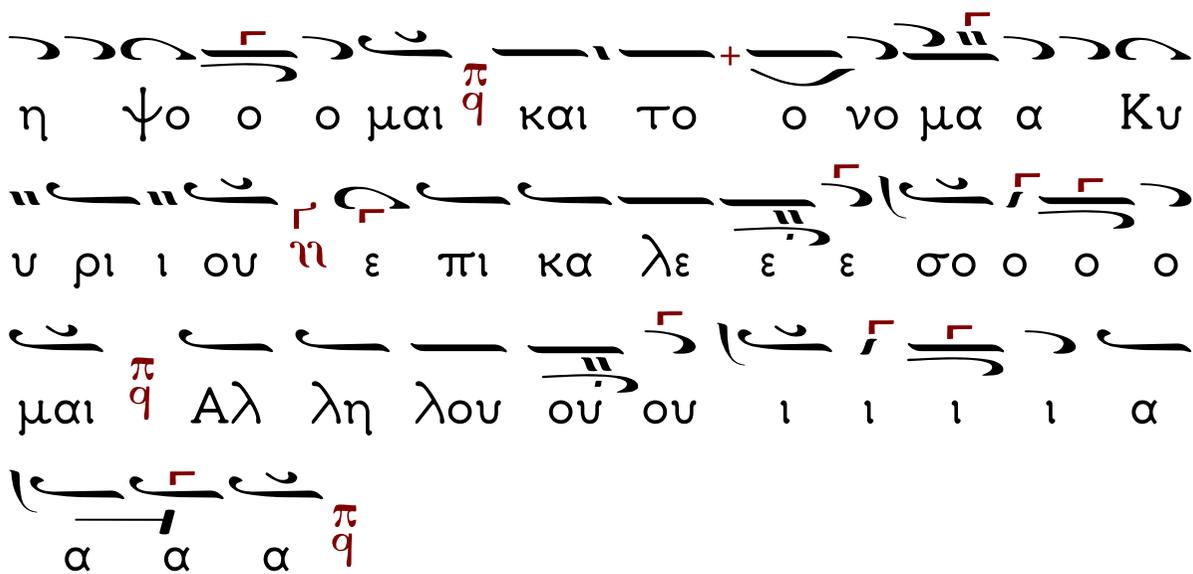
α α α ^π

Σπίχος. ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

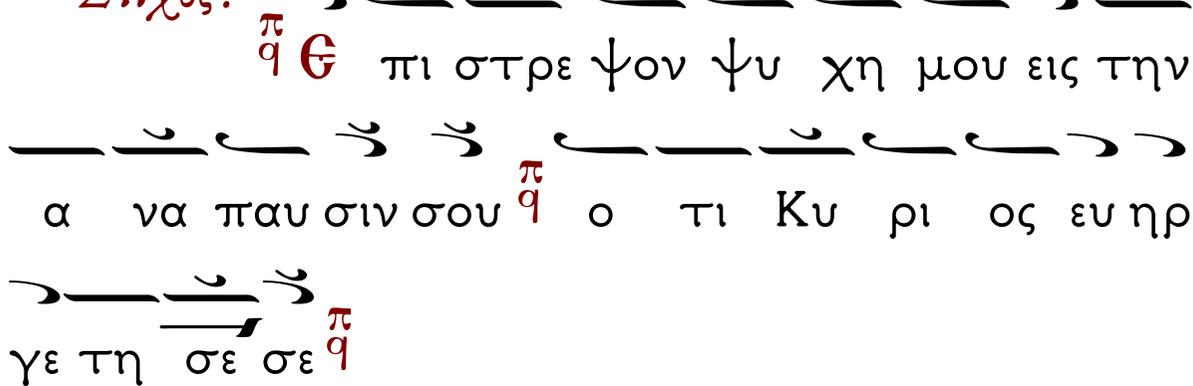
γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

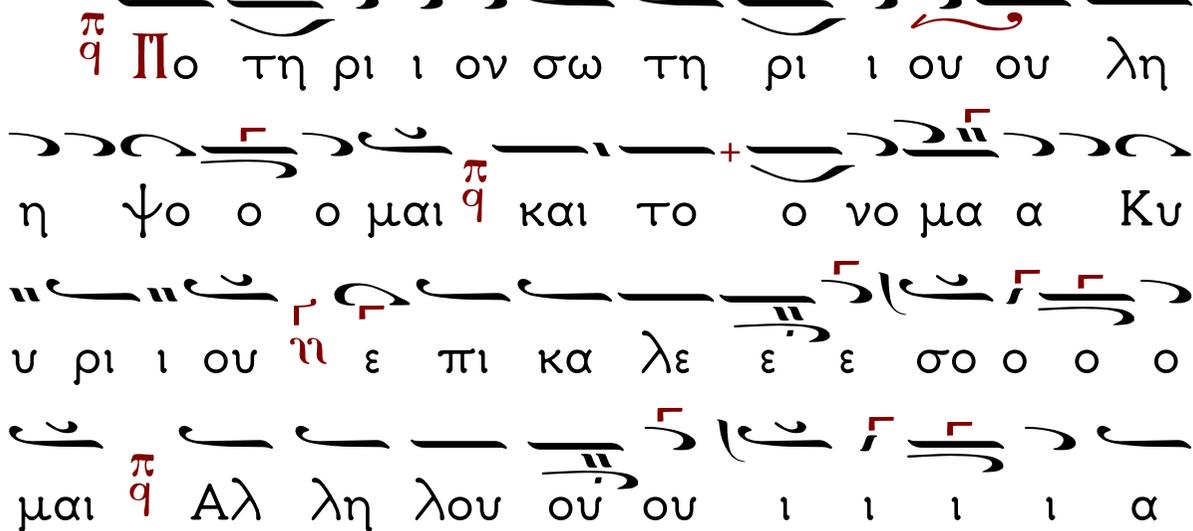
^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π

Στίχος.

^π Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π

Π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α π

Στίχος.

Θε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π και ο Θε ος η μων ε λε

ει π

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π

Στίχος.

Θυ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π εν χω ρα ζωων των π

^Π
^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μ αι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
α α α ^π₉

Σπίχος.

^π₉ **Θ** ο ι θ υ σ ω ^π₉ θ υ σ ι ι ι αν αι νε
σε ω σ ^π₉ και εν ο ν ο μ α τ ι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα
λε σο μ αι ^π₉

^Π
^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^π9

Στίχος.

^π9 Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω ^π9 ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του ^π9 εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^π9 εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π9

Π

^π9 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^π9

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

^Γχ̄
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἄδα προσκυνουοῦσάντες αὐτή γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν εἰ εἰ εἰ εἰ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰώνιον

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^{Δ.}

04-08-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

Π Ζ Π
πα ακουσον των παρακαλουων σε
Ζ Μ Γ Ζ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικς και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.